

LXVIII.

Forflag til Lov

om

Afgang for dem, der have løst Sognebaand, til at benytte deres egen Sognekirke og Kirkegaard.

(Som vedtaget ved 3die Behandling i Rigsdagens Folkething den 8de Februar 1865.)

§ 1.

De Medlemmer af Folketirken, der have løst Sognebaand ifølge Lov af 4de April 1855, skulle have Ret til Enhver for sit Vedkommende at lade forrette Barnebaab, Brudevielse og Rigtale i deres Sognekirke, samt Jordpaakastelse og Gravtale paa deres Sogns Kirkegaard ved den Præst, til hvem de have sluttet sig. Denne maa idetmindste 24 Timer forud ved skriftlig Henvendelse til Sognepræsten og dennes skriftlige Svar forvisse sig om, at Kirken eller Kirkegaarden ei er i Brug til den for Forretningen fastsatte Tid, og har han derhos at varetage ved Bestemmelsen af Tiden, hvad der er foreskrevet i Anordningen af 29de Juli 1814 for Kjøbstæderne § 28 og i Anordningen af samme Datum for Landet § 21.

§ 2.

Naar nogle af de i § 1 omhandlede Medlemmer af Folketirken ønske, at deres Sjælsfjorger skal forrette Afgang for dem i Sognets Kirke, da have de herom gjennem samme at indgive en Begjæring til Stiftets Biskop. Finder Biskoppen, at det Ansøgte bør bevilges, da meddeler han den udensogns Præst Tilladelse til at holde Afgang et vist Antal Gange om

Aaret i det fremmede Sogns Kirke for de Beboere af samme Sogn, der have sluttet sig til ham. Denne Tilladelse bør steds kun gives indtil videre og bør af Biskoppen tilbagefaldes, naar han finder, at den misbruges. Vedkommende kunne fordrø en Afgjorelse af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet i ovennævnte Spørgsmaal, forsaavidt de maatte føle sig utilfredse med Biskoppens Bestemmelse.

Duffes det af den udensogns Præst, da kan Biskoppen tillige bestemme, paa hvad Tid den Afgang skal finde Sted, hvortil han meddeler Tilladelse, dog at han iagttager, hvad der er foreskrevet i Anordningen for Kjøbstæderne af 29de Juli 1814 § 28 og Anordningen for Landet af samme Datum § 21. I møbsat Fald gaaes der med Hensyn til Fastsættelsen af Tiden frem i Overensstemmelse med, hvad i § 1 er fastsat.

§ 3.

De Kirkebetjente, hvem det paaligger at være tilstede og deeltage i Tjenestens Vejførgelse, naar denne forrettes af Sognets Præst, skulle have den samme Forpligtelse, naar den udføres af en udensogns Præst.